

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
ว่าด้วย ประมวลจริยธรรมของมหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2565

โดยที่เป็นการสมควรให้มีประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 และพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 ทั้งนี้ เพื่อให้แก่นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย บุคลากร นักศึกษา ตลอดจนบุคคลที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับภารกิจของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี สำนึกในหน้าที่ ดำรงไว้ซึ่งศักดิ์ศรีเกียรติคุณ และเป็นที่ยอมรับยกย่องของบุคคลทั่วไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 18 (2) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พ.ศ. 2541 มาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 และแนวปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ 20 ตุลาคม 2564 ประกอบมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ในการประชุมครั้งที่ 276 วันที่ 3 สิงหาคม 2565 จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ว่าด้วย ประมวลจริยธรรมของมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2565”

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกหลักปฏิบัติด้านจรรยาบรรณองค์กร (Code of Conduct) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ข้อกำหนด ประกาศ มติ หรือคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ 4 ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

“กรรมการสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า กรรมการสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

“บุคลากร” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานสมทบ พนักงานสังกัด

หน่วยงานในกำกับหรือสถาบันสมทบของมหาวิทยาลัย ลูกจ้างมหาวิทยาลัย ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างสังกัดหน่วยงานในกำกับหรือสถาบันสมทบของมหาวิทยาลัย และหมายความรวมถึงบุคคลผู้ได้รับมอบหมายหรือเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการกิจเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

“ผู้บริหาร” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือ ศึกษาราชการแทนหรือวิชาการในตำแหน่งบริหารของมหาวิทยาลัยและหมายความรวมถึงผู้บริหารของหน่วยงาน ในกำกับและสถาบันสมทบของมหาวิทยาลัย

“คณาจารย์” หมายความว่า บุคลากรผู้ดำรงตำแหน่ง ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ อาจารย์ และให้หมายความ รวมถึงบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ด้านการเรียนการสอนแก่นักศึกษา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรม

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะบุคคลที่คณะกรรมการแต่งตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการ ตามข้อบังคับนี้

“อนุกรรมการ” หมายความว่า บุคคลที่คณะกรรมการแต่งตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการตามข้อบังคับนี้

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และให้ หมายความรวมถึงนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในหน่วยงานภายใต้การกำกับดูแลของมหาวิทยาลัย และบุคคลที่เข้ารับการศึกษា ตามรูปแบบต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น

“ผู้กล่าวหา” หมายความว่า ผู้ที่กล่าวหาว่า นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย บุคลากร หรือนักศึกษา ประพฤติผิดจรรยาบรรณ

“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย บุคลากร หรือนักศึกษา ผู้ถูกกล่าวหาหรือพบเห็นว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณ

“ผู้ให้บริการ” หมายความว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้มีหน้าที่ให้ข้อมูล หรือกระทำใดๆ อันเป็นการให้ความสะดวกแก่ผู้รับบริการ ตามขอบเขตวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย หรือตามขอบเขตภาระหน้าที่ ของหน่วยงานที่ตนสังกัดอยู่

“ผู้รับบริการ” หมายความว่า บุคคลภายนอกผู้ที่รับบริการตามขอบเขตวัตถุประสงค์ของ มหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานในกำกับของมหาวิทยาลัย

“ประมวลจริยธรรม” หมายความว่า จรรยาบรรณต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

“สุจริต” หมายความว่า ประพฤติชอบ ประพฤติในทางที่ถูกต้อง ตรงข้ามกับคำว่า ทุจริต

“ทุจริต” หมายความว่า การกระทำโดยเจตนา เพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบด้วย กฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ประกอบด้วย การยกยอกทรัพย์สิน การทุจริตในการรายงาน และการคอร์รัปชั่น

“การคอร์รัปชั่น” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าในรูปแบบใดๆ ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม ในการเสนอที่จะให้หรือการรับข้อเสนอในสิ่งที่เป็นตัวเงิน บริการ สิ่งของ ค่าธรรมเนียม เงินกู้ รางวัล หรือผลประโยชน์ อื่นใดที่มีมูลค่า คำเสนอให้พิจารณาที่จะรับหรือให้สิ่งจูงใจ เพื่อให้กระทำการบางสิ่งหรืองดเว้นการกระทำบางสิ่ง ซึ่ง จะมีผลต่อการตัดสินใจของบุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องนั้น รวมถึง การให้หรือรับสินบน การขัดแย้งทางผลประโยชน์ การข่มขู่ การเรียกร้องผลประโยชน์ หรือการให้ หรือเรียกรับผลประโยชน์ เพื่อให้ได้ความสะดวก

ข้อ 5 ให้ประธานกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ โดยให้มีอำนาจ ออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามข้อบังคับนี้และเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดในกรณีเกิดปัญหาจากการใช้ข้อบังคับนี้

หมวด 1

บททั่วไป

ข้อ 6 นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย บุคลากรและนักศึกษา ต้องรักษา และปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ตามข้อบังคับนี้โดยเคร่งครัด

ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยได้กำหนดให้มีจรรยาบรรณของวิชาชีพใดไว้ หรือมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ บุคลากร และนักศึกษา ต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพที่กำหนดไว้ด้วย

หมวด 2

มาตรฐานจรรยาบรรณ

ส่วนที่ 1

มาตรฐานจรรยาบรรณอันเป็นค่านิยมหลัก

ข้อ 7 นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย บุคลากร และนักศึกษา มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย เพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม อำนาจความสะอาด และให้บริการแก่ประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล โดยจะต้องยึดมั่นในมาตรฐานทางจรรยาบรรณอันเป็นค่านิยมหลัก 9 ประการดังต่อไปนี้

(1) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ด้วยการแสดงออกถึงความภาคภูมิใจในชาติ และรักษาผลประโยชน์ของชาติ ปฏิบัติตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ เคารพในความแตกต่างของการนับถือศาสนา ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย และเทิดทูนรักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์

(2) ซื่อสัตย์สุจริต ปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาตามกฎหมาย และตามทำนองคลองธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้ ไม่แสดงออกถึงพฤติกรรมที่มีนัยยะเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ รับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความพร้อมรับการตรวจสอบและรับผิดชอบ มีจิตสำนึกที่ดี โดยคำนึงถึงสังคม สิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

(3) กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม กล้าคัดค้านในสิ่งที่ไม่ชอบธรรม กล้าคัดค้านในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง กล้าเปิดเผย หรือรายงานการทุจริตประพฤติมิชอบต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากอคติ และไม่ยอมกระทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสมเพียงเพื่อรักษาประโยชน์ หรือสถานภาพของตนเอง

(4) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว ไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน เสียสละ และมีจิตสาธารณะ สามารถแยกเรื่องส่วนตัวออกจากหน้าที่การงาน ไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคล และประโยชน์ส่วนรวม และไม่ประกอบกิจการหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์อันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของตน

(5) มุ่งผลสัมฤทธิ์ ประสิทธิภาพ และคุณภาพของงาน ปฏิบัติงานด้วยความรวดเร็วทันต่อเวลา และสถานการณ์ คำนึงถึงประโยชน์ และความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรของรัฐ รักษามาตรฐานการทำงานที่ดี พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม เชื่อมั่นในระบบการทำงานเป็นทีม ให้บริการแก่ประชาชนด้วยความเต็มใจ และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง

(6) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม โดยยึดมั่นผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นหลัก ปราศจากอคติ และไม่เลือกปฏิบัติโดยใช้ความรู้สึก หรือความสัมพันธ์ส่วนตัว หรือเหตุผลของความแตกต่างทางเชื้อชาติ

ศาสนา เพศกำเนิด เพศสภาพ อายุ สภาพร่างกาย สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม และไม่อาศัยตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งอาจมีลักษณะเป็นการให้คุณให้โทษแก่นักการเมืองและพรรคการเมือง

(7) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดี และรักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย พึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาแก่ประชาชน ปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมถ่อมตน ไม่อ้าง หรือใช้อำนาจโดยปราศจากเหตุผล ดำรงตนอย่างเรียบง่ายโดยน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พระบรมราโชวาท หลักคำสอนทางศาสนามาปรับใช้ และปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีด้วยการเคารพกฎหมายและมีวินัย

(8) มุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สังคม และสิ่งแวดล้อม

(9) มุ่งมั่นพัฒนามหาวิทยาลัย ให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มุ่งพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา การวิจัย ความคิดสร้างสรรค์ และความเป็นผู้ประกอบการ ทำให้เกิดคุณค่านำไปสู่การเปลี่ยนแปลงให้สังคมโลกเข้มแข็งและยั่งยืน

ส่วนที่ 2

มาตรฐานจรรยาบรรณของนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย

ข้อ 8 จรรยาบรรณต่อตนเอง

- (1) ยึดมั่นในหลักอัตตาทิบาลและธรรมาทิบาลในการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย
- (2) ปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี ยึดมั่นและปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย และกรรมการ หรืออนุกรรมการ ที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง
- (3) มีเจตคติที่ดี ปราศจากอคติ รับผิดชอบต่อหน้าที่ และซื่อสัตย์สุจริต
- (4) เสียสละ มุ่งมั่น ทุ่มเทอย่างเต็มกำลังความสามารถ
- (5) รักษาเกียรติภูมิของตนเอง
- (6) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้
- (7) รักษาไว้ และปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับการประชุมสภามหาวิทยาลัย และมติของที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยโดยเคร่งครัด
- (8) แต่งกายสุภาพเรียบร้อย ให้เกียรติ และเคารพต่อสถานที่ ตลอดจนร่วมกิริยาวาจา
- (9) อุทิศเวลาให้แก่การประชุม โดยคำนึงถึงการตรงต่อเวลา และไม่ขาดการประชุม โดยไม่มีเหตุจำเป็น
- (10) แสดงความรับผิดชอบต่อเมื่อปฏิบัติหน้าที่บกพร่อง หรือผิดพลาดตามควรแก่กรณี
- (11) ไม่เสนอ หรือรับว่าจะให้ หรือให้ ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลอื่น เพื่อจูงใจให้กระทำการ หรือไม่กระทำการให้แก่ตน ในฐานะนายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย และไม่ปล่อยให้พลละเลย หรือยินยอมให้บุคคลในครอบครัว หรือบุคคลที่อยู่ในกำกับดูแลหรือความรับผิดชอบ กระทำการดังกล่าว เพื่อจูงใจให้กระทำการ หรือไม่กระทำการ ให้แก่นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย
- (12) ไม่เรียกรับ ยอมจะรับ หรือรับ ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลอื่น ในฐานะนายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย และไม่ปล่อยให้พลละเลย หรือยินยอมให้บุคคลในครอบครัว หรือบุคคลที่อยู่ในกำกับดูแลหรือความรับผิดชอบ กระทำการดังกล่าว เพื่อประโยชน์ของนายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย เว้นแต่เป็นการรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีราคา หรือมูลค่าจากแต่ละบุคคลและแต่ละโอกาส ครั้งละไม่เกินสามพันบาท และมีใช้การรับทรัพย์สินอันมีวัตถุประสงค์เพื่อจูงใจให้นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย กระทำการ หรือไม่กระทำการ เพื่อให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหาย

ข้อ 9 จรรยาบรรณต่อกรรมการสภามหาวิทยาลัย

- (1) มีความเอื้อเฟื้อมีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์
- (2) ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- (3) ให้เกียรติ และเคารพในศักดิ์ศรี ของกรรมการสภามหาวิทยาลัย
- (4) เคารพ และไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา หรือผลงานของผู้อื่น
- (5) ไม่แสดงอาการข่มขู่ อาฆาตมาดร้าย หรือใช้กำลังประทุษร้ายต่อบุคคลอื่นในที่ประชุม

บริเวณมหาวิทยาลัย หรือที่อื่นใด

ข้อ 10 จรรยาบรรณต่อมหาวิทยาลัย บุคลากร และนักศึกษา

- (1) เคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และสิทธิมนุษยชน
- (2) ปฏิบัติตนให้เป็นที่น่าเชื่อถือ เป็นแบบอย่างของบุคคลทั่วไป
- (3) ไม่ประพฤติตน หรือการกระทำใดๆ อันอาจกระทบกระเทือนต่อภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
- (4) ปฏิบัติต่อบุคลากร และนักศึกษาทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน
- (5) กำกับ ดูแลมหาวิทยาลัยอย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ เพื่อให้ให้นักศึกษา

และผู้รับบริการได้รับประโยชน์สูงสุด

(6) กำกับ ดูแล หรือบังคับบัญชาเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่นๆ ให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง และประกาศ รวมทั้งส่งเสริม และสนับสนุนให้เกิดความสามัคคีในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(7) ไม่เปิดเผยความลับของมหาวิทยาลัย

(8) ไม่ละเลย หรือเพิกเฉย เมื่อพบเห็นการกระทำที่เข้าข่ายการทุจริตและคอร์รัปชันที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย

(9) ไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ หรือการตัดสินใจใดๆ ที่ตนเองมีส่วนได้รับประโยชน์ในฐานะบุคคลภายนอกจากการตัดสินใจนั้น

(10) ไม่เสนอ รับว่าจะให้ ให้ หรือบริจาคทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย เพื่อสนับสนุนพรรคการเมือง และไม่เรียกรับ ยอมจะรับ หรือรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด ในนามมหาวิทยาลัย เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานหรือนโยบายของพรรคการเมือง ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม

(11) ดูแลรักษา และใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหาย หรือสิ้นเปลืองโดยไม่จำเป็น

(12) ไม่กระทำการใดอันเป็นการแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายแก่ตนเองหรือผู้อื่น

ข้อ 11 จรรยาบรรณต่อชุมชน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

(1) ประพฤติตนให้เหมาะสมเป็นแบบอย่างตามขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงาม

(2) สนับสนุนให้มีการกำกับดูแลสภาพแวดล้อม และบริเวณโดยรอบมหาวิทยาลัย ให้มีความปลอดภัยสูงสุดต่อชีวิต และทรัพย์สินของทุกคนในมหาวิทยาลัย และในชุมชน

(3) มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัยต่อสังคม

(4) เป็นผู้ชี้นำมหาวิทยาลัย ชุมชน และสังคม ในทิศทางที่ถูกต้องและชอบธรรม

ส่วนที่ 3

มาตรฐานจรรยาบรรณของบุคลากร

ข้อ 12 จรรยาบรรณต่อตนเอง

(1) ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี ยึดมั่น และปฏิบัติตามตามปณิธานนโยบาย วินัย และจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัย โดยมีแนวปฏิบัติดังต่อไปนี้

(ก) มีความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้

(ข) ปฏิบัติตนเป็นผู้ยึดมั่นในคุณงามความดี และความถูกต้อง

(ค) ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พ.ศ. 2541

ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ นโยบายของมหาวิทยาลัย และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(ง) ไม่ประพฤติตนในทางที่ไม่เหมาะสมอันนำไปสู่ความเสื่อมเสียชื่อเสียงของตนเอง และมหาวิทยาลัย

(2) มีเจตคติที่ดี มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ สุจริต เสมอภาค ปราศจากอคติ และปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถตามมาตรฐานภาระงานที่กำหนด โดยมีแนวปฏิบัติดังต่อไปนี้

(ก) มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ และมหาวิทยาลัย

(ข) ปฏิบัติงานอย่างสุจริต ไม่แสวงหาผลประโยชน์อันมิควรได้จากการปฏิบัติงาน และไม่เบียดบังเวลาทำงาน โดยไม่มีเหตุจำเป็น

(ค) ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ และกระทำด้วยความโปร่งใส

(ง) มีความสุภาพ ยินดี และเต็มใจให้บริการแก่บุคลากร และบุคคลภายนอกอย่างเท่าเทียมกัน และไม่เลือกปฏิบัติ

(3) พัฒนาความรู้ ทักษะการทำงาน ทักษะการใช้เทคโนโลยี รวมถึงบุคลิกภาพ ให้มีความเหมาะสม โดยมีแนวปฏิบัติดังต่อไปนี้

(ก) ศึกษาค้นคว้าให้มีความรู้จริง และมีคุณภาพในงานของตน

(ข) พัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความสามารถ เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสังคม และมีความคิดสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน

(ค) มีบุคลิกภาพ และวางตนให้เหมาะสมกับวิชาชีพและสถานภาพ รวมถึงแต่งกายให้เหมาะสมกับเวลาและสถานที่

(4) ไม่เสนอ หรือรับว่าจะให้ หรือให้ ทرف์สิน หรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลอื่น เพื่อจงใจให้กระทำการ หรือไม่กระทำการ ให้แก่ตนในฐานะบุคลากร และไม่ปล่อยปละละเลย หรือยินยอมให้บุคคลในครอบครัว หรือบุคคลที่อยู่ในกำกับดูแลหรือความรับผิดชอบกระทำการดังกล่าว เพื่อจงใจให้กระทำการ หรือไม่กระทำการให้แก่บุคลากร

(5) ไม่เรียกรับ ยอมจะรับ หรือรับ ทرف์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลอื่น ในฐานะบุคลากร และไม่ปล่อยปละละเลย หรือยินยอมให้บุคคลในครอบครัว หรือบุคคลที่อยู่ในกำกับดูแล หรือความรับผิดชอบกระทำการดังกล่าวเพื่อประโยชน์ของบุคลากร เว้นแต่ เป็นการรับทرف์สิน หรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งมีราคาหรือมูลค่าจากแต่ละบุคคลและแต่ละโอกาส ครั้งละไม่เกินสามพันบาท และมีใช้การรับทرف์สินอันมีวัตถุประสงค์เพื่อจงใจให้บุคลากรกระทำการ หรือไม่กระทำการ เพื่อให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหาย

ข้อ 13 จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

(1) ปฏิบัติตนเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้ร่วมงาน ให้อิสระทางความคิด และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น โดยมีแนวปฏิบัติดังต่อไปนี้

(ก) ปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานด้วยความเสมอภาคตามหลักสิทธิมนุษยชน มีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้ร่วมงานในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่

(ข) ให้ความร่วมมือร่วมใจและสามัคคีในการปฏิบัติหน้าที่

(ค) เป็นมิตรและเอื้ออาทรต่อผู้ร่วมงาน รวมถึงให้คำแนะนำ หรือตักเตือนเมื่อผู้ร่วมงานกระทำผิด

(ง) รับฟังและยินดีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น

(2) ให้เกียรติ และเคารพในศักดิ์ศรีของผู้ร่วมงาน รวมถึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานด้วยความมีมนุษยสัมพันธ์อันดี โดยมีแนวปฏิบัติดังต่อไปนี้

(ก) ปฏิบัติตนต่อผู้ร่วมงานด้วยความสุภาพ

(ข) รับฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงานโดยไม่ยึดความคิดของตนเป็นหลัก

(ค) ไม่ดูถูก ดูหมิ่น ใส่ร้ายป้ายสี หรือเหยียดหยาม ด้วยเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ความเชื่อทางศาสนา สภาพทางกายภาพหรือสุขภาพ เพศกำเนิด เพศสภาพ วุฒิการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ หรือสังคม หรือความคิดเห็นทางการเมือง

(3) เคารพ และไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา หรือผลงานของผู้อื่น รวมทั้งใช้ทรัพย์สินทางปัญญา หรือผลงานของตนในทางที่ชอบ โดยมีแนวปฏิบัติดังต่อไปนี้

(ก) ผลงานต้องได้มาจากการศึกษาตามหลักวิชาการโดยสุจริต ไม่มีอคติมาเกี่ยวข้องหรือหวังผลประโยชน์ส่วนตัว

(ข) ต้องมีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเอง และไม่ลอกเลียนผลงานของผู้อื่น รวมทั้งไม่นำผลงานของตนเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่ในวารสารวิชาการมากกว่าหนึ่งฉบับในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่

(ค) ต้องให้เกียรติและอ้างถึงบุคคล หรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในผลงานของตนเอง และแสดงหลักฐานของการค้นคว้า

(ง) ต้องเคารพสิทธิส่วนบุคคลและสิทธิมนุษยชน

(จ) ต้องนำผลงานไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบธรรมและชอบด้วยกฎหมาย

(4) มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน ให้ความช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานของตน รวมทั้งเสนอแนะในสิ่งที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนางานที่รับผิดชอบ

(5) ปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างให้เกียรติ ไม่ดูถูกเหยียดหยาม ดูแคล และเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาในด้านการปฏิบัติงาน ให้ความช่วยเหลือ ปรึกษาหารือ และเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น ตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยความเสมอภาค และถูกต้องตามครรลองคลองธรรม

(6) ให้เกียรติผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน ละเว้นการใช้กิริยาวาจาที่ไม่สุภาพ หรือสร้างความขัดแย้ง รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนความร่วมมือร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม และไม่ก้าวก่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานอื่นโดยมิชอบ

(7) ปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์อันดี

(8) ไม่กระทำหรือแสดงท่าทีที่สื่อถึงการล่วงละเมิดทางเพศผู้อื่นทั้งทางกายและทางวาจา

ข้อ 14 จรรยาบรรณต่อมหาวิทยาลัย

(1) ประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา ใช้เวลาปฏิบัติงานให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่ โดยมีแนวปฏิบัติดังต่อไปนี้

(ก) ตรงต่อเวลาและอุทิศตนในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่และสม่ำเสมอ

(ข) ไม่ใช้เวลาปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ส่วนตัว

(2) ไม่ประพฤติตน หรือการกระทำใดๆ อันอาจกระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่ หรือเสื่อมเสียเกียรติของตนเอง หรือของมหาวิทยาลัย โดยมีแนวปฏิบัติดังต่อไปนี้

(ก) รักษาภาพลักษณ์ของตนเองและมหาวิทยาลัย โดยไม่ประพฤติปฏิบัติตนอันเป็นเหตุให้เสื่อมเสียชื่อเสียงแก่ตนเองหรือมหาวิทยาลัย

(3) ดูแล รักษา และใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดและคุ้มค่า รวมทั้งไม่นำทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไปใช้เพื่อประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น โดยมีแนวปฏิบัติดังต่อไปนี้

(ก) ใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่ใช้ หรือนำทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไปหาประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น

(ข) รักษาและหวงแหนทรัพย์สิน ตลอดจนสิ่งแวดล้อมของมหาวิทยาลัย

(4) ไม่เปิดเผยความลับของมหาวิทยาลัย

(5) ไม่ละเลยหรือเพิกเฉย เมื่อพบเห็นการกระทำที่เข้าข่ายการทุจริตและคอร์รัปชันที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย

(6) ไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ หรือการตัดสินใจใดๆ ที่ตนเองมีส่วนได้รับประโยชน์ในฐานะบุคคลภายนอกจากการตัดสินใจนั้น

(7) ไม่เสนอ รับว่าจะให้ ให้ หรือบริจาคทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย เพื่อสนับสนุนพรรคการเมือง และไม่เรียกรับ ยอมจะรับ หรือรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดในนามมหาวิทยาลัย เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานหรือนโยบายของพรรคการเมือง ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม

ข้อ 15 จรรยาบรรณต่อนักศึกษา ผู้รับบริการของมหาวิทยาลัย และประชาชนทั่วไป

(1) ประพฤติตนเป็นผู้มีจิตใจของผู้ให้บริการ รักษาขนบธรรมเนียมประเพณี และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีแนวปฏิบัติดังต่อไปนี้

(ก) ให้บริการแก่ผู้รับบริการ หรือนักศึกษา และสังคม อย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ ใช้กริยาวาจาที่สุภาพ และไม่เลือกปฏิบัติ หากไม่สามารถให้บริการได้หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน ควรชี้แจงเหตุผล และแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ต่อไป

(ข) ให้ความร่วมมือในการรักษาขนบธรรมเนียมประเพณี และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

(2) ปฏิบัติตนให้เป็นที่น่าเชื่อถือของบุคคลทั่วไป

(3) ไม่ล่วงละเมิดทางเพศผู้อื่น

(4) ไม่เปิดเผยความลับของนักศึกษาหรือผู้รับบริการ ที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่ในประการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการนั้น

ข้อ 16 จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน

(1) ไม่กระทำการใดอันเป็นการแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายแก่ตนเองหรือผู้อื่น

(2) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเสมอภาคและปราศจากอคติ

(3) ไม่ละทิ้งหน้าที่ราชการ ปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้

ข้อ 17 จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

(1) ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของตน

(2) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ และแสวงหาความรู้ทางวิชาการให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง

ตลอดเวลา

ข้อ 18 จรรยาบรรณต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม

(1) ประพฤติตนเป็นผู้มีจิตใจของผู้ให้บริการ มีจิตสาธารณะ รักษาขนบธรรมเนียมประเพณีและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

(2) มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อมหาวิทยาลัยต่อสังคม

ส่วนที่ 4

มาตรฐานจรรยาบรรณของผู้บริหาร

ข้อ 19 นอกเหนือจากจรรยาบรรณของบุคลากรแล้วผู้บริหารพึงมีจรรยาบรรณ ดังต่อไปนี้

(1) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคลากร และนักศึกษา ตั้งมั่นในความเป็นธรรม และมีความรับผิดชอบต่อสังคม

(2) ปฏิบัติต่อบุคลากร นักศึกษา และบุคคลภายนอก ด้วยความเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติ และเคารพให้เกียรติซึ่งกันและกัน

(3) รักษาและบริหารจัดการทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยให้เกิดประโยชน์สูงสุด และไม่ใช้สถานะหรือตำแหน่งไปแสวงหาผลประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น

(4) ปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะและผลกระทบที่มีต่อผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย รวมทั้งรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย

(5) ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากร และนักศึกษา ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัย โดยเคร่งครัด และไม่ละเลยเพิกเฉยเมื่อพบเห็นการฝ่าฝืนจรรยาบรรณในกรณีที่เกี่ยวข้องกับงานภายใต้ความรับผิดชอบของตน

(6) กำกับ ดูแล ให้บุคลากร และนักศึกษาปฏิบัติตามจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัย รวมถึงบริหารจัดการความเสี่ยงที่เกิดจากการปฏิบัติที่ไม่เป็นไปตามจรรยาบรรณของบุคลากรและนักศึกษาภายใต้ความรับผิดชอบของตน

ส่วนที่ 5

มาตรฐานจรรยาบรรณของคณาจารย์

ข้อ 20 นอกเหนือจากจรรยาบรรณของบุคลากรแล้ว คณาจารย์พึงมีจรรยาบรรณ ดังต่อไปนี้

(1) ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี ยึดมั่น และปฏิบัติตามปณิธานนโยบาย และค่านิยมของมหาวิทยาลัย

(2) พัฒนาตนเองทั้งด้านวิชาการ บุคลิกภาพ และความคิดสร้างสรรค์ให้มีความเหมาะสมและได้มาตรฐานแห่งวิชาชีพ

(3) ปฏิบัติตนเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้ร่วมงาน มีอิสระทางความคิด และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

(4) ปฏิบัติต่อนักศึกษาด้วยความเสมอภาค ให้ความรัก ความเมตตา ความเอื้ออาทร ส่งเสริม และให้กำลังใจในการเรียน และอบรมสั่งสอนให้นักศึกษาเป็นคนดีของสังคม

(5) อบรมสั่งสอน สร้างเสริมความรู้ที่ถูกต้องดีงามให้แก่ นักศึกษาอย่างเต็มความสามารถ เอาใจใส่ ในการสอน ตลอดจนพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ที่ดี เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี และนำความรู้ ดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ได้จริงอย่างเต็มความสามารถ

(6) ไม่ประพฤติตนในทางที่ไม่เหมาะสมต่อนักศึกษาทั้งกาย และวาจา

(7) รับผิดชอบต่องานวิจัย ผู้ร่วมวิจัย และการเผยแพร่งานวิจัยในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อ วงการวิชาการ มหาวิทยาลัย และสังคม

(8) รับผิดชอบต่อสิ่งตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งมนุษย์ สัตว์ พืช ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากร และ สภาพแวดล้อมของการวิจัย

(9) เคารพและไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น รวมทั้ง ใช้ทรัพย์สินทางปัญญาของตน ในทางที่ชอบ

ส่วนที่ 6

มาตรฐานจรรยาบรรณของนักศึกษา

ข้อ 21 จรรยาบรรณต่อตนเอง

(1) ยึดมั่นในคุณธรรม ยืนหยัดบนความถูกต้อง ประพฤติ ปฏิบัติตนอยู่ภายใต้กรอบของกฎหมาย ศีลธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมอันดีงาม และปฏิบัติตามปณิธาน นโยบายของมหาวิทยาลัย

(2) มีเจตคติที่ดี ไม่ดูค้าย เมื่อพบการกระทำที่ไม่ถูกต้อง ขัดต่อจริยธรรมอันดี ทั้งด้านการเรียน และการใช้ชีวิต

(3) มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองและต่อสังคม

(4) พัฒนาดตนเองอย่างต่อเนื่อง แสวงหาความรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ให้เป็นผู้มีทักษะ ความรู้ และความสามารถในสาขาวิชาชีพของตนเอง รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสังคม

(5) มีบุคลิกภาพและการวางตนที่เหมาะสมกับการเป็นนักศึกษา

ข้อ 22 จรรยาบรรณต่อผู้อื่น

(1) ให้เกียรติและใส่ใจตนเอง ผู้อื่น และสังคมแวดล้อม รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นที่ต่างไปจากตน โดยเคารพคุณค่าของการกระทำที่ดีและถูกต้องเป็นหลัก รวมถึงการแสวงหาโอกาสในการช่วยเหลือผู้อื่นและสังคมเสมอ

(2) ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความเสมอภาค สุภาพ มีน้ำใจ เป็นกัลยาณมิตร และมีมนุษยสัมพันธ์อันดี

(3) เคารพและไม่ละเมิดผลงานของผู้อื่น

(4) ไม่ดูถูก ดูหมิ่น ใส่ร้ายป้ายสี หรือเหยียดหยาม ด้วยเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ความเชื่อทางศาสนา สภาพทางกายภาพหรือสุขภาพ เพศกำเนิด เพศสภาพ วุฒิการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ หรือสังคม หรือความคิดเห็นทางการเมือง

ข้อ 23 จรรยาบรรณต่อมหาวิทยาลัย

(1) ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และนโยบายของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด

(2) ร่วมมือ ร่วมใจพัฒนา และสร้างชื่อเสียงแก่มหาวิทยาลัย และไม่ประพฤติปฏิบัติตนอันอาจ เป็นเหตุให้เสื่อมเสียชื่อเสียง และภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

(3) ดูแล รักษา และใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดและคุ้มค่า รวมทั้งไม่นำทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไปใช้เพื่อประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น

ข้อ 24 จรรยาบรรณต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม

(1) ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี เป็นผู้มีจิตสาธารณะ รักษาขนบธรรมเนียมประเพณี และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

(2) มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัยต่อสังคม

ส่วนที่ 7

แนวปฏิบัติตามจรรยาบรรณ

ข้อ 25 คณะกรรมการอาจประกาศกำหนดแนวปฏิบัติ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานจรรยาบรรณในหมวด 2 เท่าที่จำเป็นและเหมาะสม

หมวด 3

กลไกและระบบบังคับใช้จรรยาบรรณ

ส่วนที่ 1

โทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ 26 ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยกระทำผิดจรรยาบรรณ ให้บุคคลผู้มีอำนาจตามข้อ 48 ดำเนินการลงโทษ ดังต่อไปนี้

(1) ว่ากล่าวตักเตือน โดยมติของสภามหาวิทยาลัย หรือ

(2) ให้ขอโทษต่อที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

กรณีนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยกระทำผิดจรรยาบรรณร้ายแรง ให้ดำเนินการลงโทษ ตาม (1) และ (2)

ข้อ 27 บุคลากรที่กระทำผิดจรรยาบรรณ ถ้าไม่เป็นความผิดวินัยให้บุคคลผู้มีอำนาจตามข้อ 48 ดำเนินการลงโทษทางจรรยาบรรณ ดังต่อไปนี้

(1) ว่ากล่าวตักเตือน หรือ

(2) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

เมื่อได้ดำเนินการอย่างใดตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคลากรด้วย

ข้อ 28 นักศึกษาที่กระทำผิดจรรยาบรรณ ถ้าไม่เป็นความผิดวินัย ให้บุคคลตามผู้มีอำนาจตามข้อ 48 สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด และให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัตินักศึกษาด้วย

ข้อ 29 กรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจรรยาบรรณในหมวด 2 ส่วนที่ 1 หรือส่วนที่ 2 อันจะถือว่าเป็นลักษณะร้ายแรงหรือไม่ ให้พิจารณาถึงพฤติกรรมการไม่ปฏิบัติ เจตนา มูลเหตุจูงใจ และความร้ายแรงของความเสียหายที่เกิดจากการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ นั้น

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ใดเป็นบุคลากร แต่ได้กระทำผิดจรรยาบรรณในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการสภามหาวิทยาลัย ให้รับผิดตามจรรยาบรรณเพียงพอที่ปรากฏในข้อ 26 แต่อย่างไรก็ตาม หากการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวเป็นความผิดวินัย หรือผิดวินัยร้ายแรง ให้ดำเนินการยุติเรื่อง และเสนอให้ดำเนินการทางวินัยโดยบุคคลผู้มีอำนาจตามข้อ 48

ข้อ 30 บุคลากรที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณดังต่อไปนี้ ให้ถือเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

- (1) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเองโดยมิชอบ
- (2) การล่องลະเมิดทางเพศผู้อื่น
- (3) การเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากบุคลากร นักศึกษา หรือผู้รับบริการ เพื่อให้กระทำการ หรือไม่กระทำการใด อันเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของตน
- (4) การเปิดเผยความลับของบุคลากร นักศึกษา หรือผู้รับบริการ ที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือจากความไว้วางใจโดยมิชอบ อันก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคลากร นักศึกษา หรือผู้รับบริการ
- (5) สอน มอบหมายงาน หรืออบรมนักศึกษา เพื่อให้กระทำการทั้งที่รู้ถือว่าผิดกฎหมาย หรือฝ่าฝืน ศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(6) การกระทำผิดจรรยาบรรณในเรื่องใดที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สิน เกียรติ และชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง

- (7) การกระทำผิดอื่นที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ
ทั้งนี้ การพิจารณาตาม (6) ให้พิจารณาพฤติกรรมการฝ่าฝืน เจตนา มูลเหตุจูงใจ ความสำคัญ และระดับของตำแหน่ง ตลอดจนหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ถูกกล่าวหา อายุ ประวัติ และความประพฤติในอดีต สภาพแวดล้อมแห่งกรณี ผลร้ายแรงอันเกิดจากการฝ่าฝืน และเหตุอื่น อันควรนำมาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ 31 นักศึกษาที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณดังต่อไปนี้ ให้ถือเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(1) การกระทำผิดจรรยาบรรณในเรื่องใดที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สิน เกียรติ และชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง

- (2) การกระทำผิดอื่นที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำไว้
ทั้งนี้ การพิจารณาตาม (1) ให้พิจารณาพฤติกรรมการฝ่าฝืน เจตนา มูลเหตุจูงใจ ความสำคัญของการกระทำ อายุประวัติ และความประพฤติในอดีต สภาพแวดล้อมแห่งกรณี ผลร้ายแรงอันเกิดจากการฝ่าฝืน และเหตุอื่น อันควรนำมาประกอบการพิจารณาด้วย

ส่วนที่ 2

การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ 32 นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย บุคลากร และนักศึกษา ผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณ หรือความปรากฏว่านายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย บุคลากร และนักศึกษาผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการพิจารณาข้อกล่าวหาและพยานหลักฐาน แล้วส่งสรุปผลการสอบสวนไปยังคณะกรรมการเพื่อดำเนินการเสนอต่อผู้มีอำนาจตามข้อ 48 ต่อไป

ข้อ 33 ในการพิจารณาและวินิจฉัย ให้คณะอนุกรรมการมีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสม และจำเป็น โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหาด้วย

ในการพิจารณาดังกล่าวนี้นี้ ให้คณะอนุกรรมการแจ้งข้อเท็จจริงแก่ผู้ถูกกล่าวหาทราบอย่างเพียงพอ พร้อมทั้งให้โอกาสแก่ผู้นั้นได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานประกอบอย่างเต็มที่ ทั้งนี้ หากผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะ

โต้แย้งแก้ข้อกล่าวหา ให้ทำเป็นหนังสือชี้แจงพร้อมทั้งแสดงพยานหลักฐานประกอบส่งถึงคณะอนุกรรมการภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งข้อเท็จจริง

ข้อ 34 ผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการ หากเห็นว่ามิเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (1) เป็นผู้กล่าวหา หรือมีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
  - (2) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำการตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา
  - (3) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ถูกกล่าวหา
  - (4) เป็นคู่หมั้น คู่สมรส บุพการี หรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ หรือเป็นพี่น้อง หรือลูกพี่ลูกน้อง
- นับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการแต่งงานนับได้เพียงสองชั้นของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา
- (5) เป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกหนี้ของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา
  - (6) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรม หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้แทนของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา
  - (7) มีเหตุอื่นใดที่อาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

ในกรณีการอ้างเหตุคัดค้านตาม (7) ผู้คัดค้านจะต้องยื่นเอกสารหลักฐานประกอบการคัดค้านที่เพียงพอที่แสดงให้เห็นถึงความไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรมด้วย

ข้อ 35 เมื่อมีกรณีตามข้อ 34 ให้ประธานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการผู้ถูกคัดค้านหยุดการพิจารณาเรื่องไว้ก่อน

ข้อ 36 การคัดค้านตามข้อ 34 ให้ผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธานอนุกรรมการด้วยตนเองหรือจะส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ ภายใน 15 วันนับแต่วันรับทราบเหตุแห่งการพิจารณาความผิดทางจรรยาบรรณ หรือนับแต่วันที่ทราบเหตุแห่งการคัดค้าน พร้อมทั้งระบุข้อคัดค้าน แสดงข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านว่าจะทำให้การพิจารณาไม่ได้ความจริงและเสียความยุติธรรมอย่างไร

เมื่อได้รับหนังสือคัดค้านแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ลงประทับตรารับ และลงทะเบียนรับไว้เป็นหลักฐาน ในวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นหนังสือด้วยตนเองให้ออกใบรับหรือจัดให้ออกใบรับให้ด้วย และให้ส่งหนังสือคัดค้านหรือส่งสำเนาหนังสือคัดค้าน และแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านให้ประธานอนุกรรมการทราบและรวมไว้ในกรณีสำนวนการสอบสวน

ข้อ 37 เมื่อประธานอนุกรรมการได้รับหนังสือคัดค้านแล้ว ให้ประธานอนุกรรมการเรียกให้มีการประชุม คณะอนุกรรมการ และจะต้องให้โอกาสอนุกรรมการผู้ถูกคัดค้านชี้แจงข้อเท็จจริง หรืออาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสม โดยไม่ผูกพันกับคำคัดค้านหรือคำชี้แจงของผู้คัดค้านหรืออนุกรรมการผู้ถูกคัดค้าน หรือพยานหลักฐานของผู้คัดค้านหรืออนุกรรมการผู้ถูกคัดค้าน ทั้งนี้ เมื่ออนุกรรมการผู้ถูกคัดค้านได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถามแล้ว ต้องออกจากที่ประชุม ทั้งนี้ ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน 30 วันนับแต่วันที่ประธานอนุกรรมการได้รับหนังสือคัดค้านนั้น

ในระหว่างที่อนุกรรมการผู้ถูกคัดค้านต้องออกจากที่ประชุม ให้ถือว่าคณะอนุกรรมการคณะนั้น ประกอบด้วยอนุกรรมการทุกคนที่ไม่ถูกคัดค้าน

ถ้าที่ประชุมมีมติให้อนุกรรมการผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของอนุกรรมการที่ไม่ถูกคัดค้าน ให้อนุกรรมการผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ โดยการลงคะแนนเสียงให้กระทำโดยวิธีลงคะแนนลับและให้มติดังกล่าวเป็นที่สุด

ในกรณีที่ที่ประชุมคณะอนุกรรมการไม่สั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาตามวรรคแรก ให้ถือว่าอนุกรรมการผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่อนุกรรมการเฉพาะการพิจารณาทางจรรยาบรรณในเรื่องนั้น

ทั้งนี้ คำสั่งยกคำคัดค้านและคำสั่งให้อนุกรรมการผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ให้ถือเป็นที่สุด และให้แจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้คัดค้านทราบคำสั่งด้วย

การพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่อนุกรรมการไม่กระทบถึงการพิจารณาทางจรรยาบรรณที่ดำเนินการไปแล้ว

ในกรณีที่ประธานอนุกรรมการถูกคัดค้าน ให้ประธานอนุกรรมการเรียกให้มีการประชุมคณะอนุกรรมการ ทั้งนี้ ให้ที่ประชุมเลือกอนุกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทนประธานอนุกรรมการที่ถูกคัดค้านเพื่อพิจารณาเรื่องคัดค้านดังกล่าว และนำวิธีการพิจารณาตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า มาใช้โดยอนุโลม ในกรณีที่ที่ประชุมคณะอนุกรรมการไม่สั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาตามวรรคแรก ให้ถือว่าประธานอนุกรรมการผู้ถูกคัดค้านพ้นจากหน้าที่ ประธานอนุกรรมการเฉพาะการพิจารณาทางจรรยาบรรณในเรื่องนั้น โดยให้ถือว่าคณะอนุกรรมการประกอบด้วย อนุกรรมการเท่าที่มีอยู่ เพื่อพิจารณาทางจรรยาบรรณในเรื่องนั้นต่อไปจนแล้วเสร็จ

ข้อ 38 ในกรณีที่ประธานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ 34 ให้ผู้นั้นรายงานต่อที่ประชุมคณะอนุกรรมการ หรือประธานอนุกรรมการแล้วแต่กรณี และให้นำข้อ 35 ข้อ 37 มาบังคับใช้ โดยอนุโลม

ข้อ 39 การกระทำใดๆ ของประธานอนุกรรมการ หรืออนุกรรมการ ที่ได้กระทำไปก่อนหยุดการพิจารณา ตามข้อ 35 และข้อ 38 ย่อมไม่เสียไป เว้นแต่มติโดยเสียงข้างมากของคณะอนุกรรมการจะเห็นสมควรดำเนินการส่วนหนึ่ง ส่วนใดเสียใหม่ก็ได้

ข้อ 40 บทบัญญัติในข้อ 35 ถึงข้อ 39 ไม่ให้นำมาใช้บังคับแก่กรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน หากปล่อยให้ ล่าช้าไปจะเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะ หรือสิทธิของบุคคลจะเสียหายโดยไม่มีทางแก้ไขได้ หรือไม่มีผู้ใดปฏิบัติหน้าที่ แทนผู้นั้นได้

ข้อ 41 ถ้าปรากฏภายหลังว่าประธานอนุกรรมการ หรืออนุกรรมการ ในคณะอนุกรรมการขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้าม หรือได้รับการแต่งตั้งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นเหตุให้ผู้นั้นต้องพ้นจากตำแหน่ง การพ้น จากตำแหน่งเช่นว่านี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปแล้วตามอำนาจหน้าที่

ข้อ 42 การประชุมคณะอนุกรรมการต้องมีอนุกรรมการเข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน อนุกรรมการทั้งหมด จึงจะถือได้ว่าเป็นองค์ประชุม

ในกรณีที่ประธานอนุกรรมการไม่อาจเข้าร่วมประชุมได้ และมีเหตุอันจำเป็นต้องประชุมโดย เร่งด่วน ให้ที่ประชุมเลือกอนุกรรมการคนใดคนหนึ่งมาประชุมทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมในคราวนั้น

การประชุมตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงการประชุมที่มีการกำหนดให้สามารถใช้วิธีการติดต่อสื่อสาร ด้วยเทคโนโลยีที่สามารถถ่ายทอดภาพและเสียงได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งทำให้อนุกรรมการไม่จำเป็นต้องปรากฏตัวในที่ ประชุมด้วย โดยให้ถือว่าอนุกรรมการซึ่งใช้วิธีการติดต่อสื่อสารด้วยเทคโนโลยีดังกล่าวร่วมประชุมคณะอนุกรรมการนั้น และมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม ทั้งนี้ การประชุมตามวรรคสามนี้ให้เป็นไปตามมาตรฐานรักษาความมั่นคงปลอดภัยของ การประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตามพระราชกำหนด ว่าด้วย การประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2563 และ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่ม อีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุมคณะอนุกรรมการ ห้ามมิให้อนุกรรมการที่มีส่วนได้เสียในเรื่องที่จะพิจารณาเข้าร่วม พิจารณาลงมติในเรื่องนั้น แต่ไม่ตัดสิทธิที่จะให้ข้อเท็จจริงต่อที่ประชุม

การประชุมคณะอนุกรรมการที่มีได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัย ว่าด้วย การประชุมสภามหาวิทยาลัย มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 43 เมื่อคณะอนุกรรมการได้รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เสร็จแล้ว ให้ที่ประชุมพิจารณาลงมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาประพฤติผิดจรรยาบรรณหรือไม่ ถ้าปรากฏข้อเท็จจริงว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณ ความผิดนั้นเป็น ความผิดจรรยาบรรณร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรงกรณีใด ตามข้อใด และควรได้รับโทษทางจรรยาบรรณสถานใด ถ้ากรณีมี เหตุว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัย ให้ระบุด้วยว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด แล้วส่งสรุปผลการสอบสวน พร้อมทั้ง ระบุพฤติการณ์และรายละเอียดแห่งการประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ชัดเจน เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อดำเนินการ เสนอต่อผู้มีอำนาจตาม ข้อ 48 ต่อไป

ถ้าไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหาประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ทำความเห็นยุติเรื่อง แล้วส่ง สรุปผลการสอบสวนพร้อมทั้งเหตุผลในการยุติเรื่องให้ชัดเจน เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อดำเนินการเสนอต่อผู้มีอำนาจ ตามข้อ 48 ต่อไป

ข้อ 44 ให้คณะอนุกรรมการดำเนินการให้เสร็จสิ้นและรายงานให้คณะกรรมการทราบภายใน 60 วันนับแต่ วันที่ประธานอนุกรรมการได้รับทราบคำสั่ง แต่หากมีกรณีจำเป็นที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้ คณะอนุกรรมการอาจเสนอขอ ขยายระยะเวลาดำเนินการต่อคณะกรรมการได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกิน 30 วัน ก็ได้

ในกรณีที่มีการคัดค้านประธานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการ ให้เริ่มนับระยะเวลาดำเนินการ ตามวรรคแรก เมื่อได้มีคำสั่งยกคำคัดค้านหรือคำสั่งให้ประธานอนุกรรมการผู้ถูกคัดค้านหรืออนุกรรมการผู้ถูกคัดค้าน พ้นจากการปฏิบัติหน้าที่

ข้อ 45 เมื่อปรากฏว่าบุคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณ และพฤติการณ์ของการกระทำผิด จรรยาบรรณดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยหรือวินัยอย่างร้ายแรง ให้บุคคลผู้มีอำนาจตามข้อ 48 เสนอเรื่องให้ ดำเนินการทางวินัยแก่บุคลากรผู้นั้นตามกฎหมายระเบียบหรือข้อบังคับของมหาวิทยาลัยกำหนดต่อไป

การกระทำผิดจรรยาบรรณของนักศึกษา ถ้าเป็นการกระทำผิดวินัยนักศึกษา ให้บุคคลผู้มีอำนาจ ตามข้อ 48 เสนอเรื่องให้ดำเนินการทางวินัยแก่นักศึกษาผู้นั้น

ข้อ 46 หลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการทางจรรยาบรรณใดที่ไม่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้นำพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 และโทษทางวินัยตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย ว่าด้วย การบริหารงานบุคคล มาใช้โดยอนุโลม

ส่วนที่ 3

หลักเกณฑ์และวิธีการลงโทษ

ข้อ 47 บุคลากรหรือนักศึกษาผู้ใดถูกคำสั่งถึงที่สุดให้ลงโทษจรรยาบรรณ แต่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

ข้อ 48 ในการดำเนินการลงโทษทางจรรยาบรรณ การยุติการดำเนินการทางจรรยาบรรณ และการเสนอ ให้ดำเนินการทางวินัย ให้เป็นอำนาจของบุคคลดังต่อไปนี้

- (1) สภามหาวิทยาลัย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย
- (2) นายกสภามหาวิทยาลัย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดี
- (3) อธิการบดี ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคลากรหรือผู้บริหารที่ดำรงตำแหน่งต่ำกว่าอธิการบดี
- (4) รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษาหรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย ในกรณีที่ผู้ถูก

กล่าวหาเป็นนักศึกษา

หมวด 4
องค์กรคุ้มครองจริยธรรม

ข้อ 49 ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ควบคุมกำกับให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมอย่างทั่วถึงและจริงจัง โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) วางระเบียบเพื่อกำหนดการทั้งหลายอันจำเป็นแก่การใช้บังคับประมวลจริยธรรม
- (2) คุ้มครองและประกันความเป็นอิสระและเที่ยงธรรมของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ
- (3) คุ้มครองบุคลากรและนักศึกษาซึ่งปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้อย่างตรงไปตรงมา มิให้ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคลากรและนักศึกษาผู้นั้น
- (4) เผยแพร่และปลูกฝังจริยธรรมให้เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางทั้งในหมู่บุคลากรและนักศึกษาและประชาชน
- (5) ส่งเสริมและยกย่องผู้บังคับบัญชา บุคลากร และนักศึกษาที่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมอย่างจริงจัง
- (6) กำกับ ติดตาม ดูแลการใช้บังคับและการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้ ตลอดจนให้มีการทบทวนแก้ไขเพิ่มเติมประมวลจริยธรรมนี้ทุก 4 ปี
- (7) ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนจริยธรรมและยังไม่มีผลการดำเนินการใด สภามหาวิทยาลัยอาจมีมติให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อสอบสวนผู้ฝ่าฝืนตามประมวลจริยธรรมได้
- (8) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามกฎหมาย เพื่อให้การดำเนินการด้านธรรมาภิบาลและจริยธรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
- (9) ดำเนินการอื่นๆ ตามประมวลจริยธรรมนี้หรือตามที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามกฎหมาย

หมวด 5
บทเฉพาะกาล

ข้อ 50 การดำเนินการทางจรรยาบรรณที่ดำเนินการอยู่ในวันก่อนที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์เดิมจนกว่าจะเสร็จสิ้น

ข้อ 51 ให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับจรรยาบรรณอยู่ในวันก่อนที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ เป็นคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้ จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการคณะอนุกรรมการหรือมีการมอบหมายตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ 4 สิงหาคม พ.ศ. 2565

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.ยงยุทธ ยุทธวงศ์)
นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี